

Fiducie

Linda Commandeur Dag van de Retoriek 2017

1) Hier mijn verhaal vertellen, hoe doe ik dat?

Dit is het.

Het podium.

In een kerkje in Gasselte.

Een zaal vol mensen.

Die mij afwachtend bekijken.

Met aandacht.

Ze luisteren.

En zijn nieuwsgierig of benieuwd.

Mijn kans om mijn verhaal te vertellen.

Mijn verhaal. Wat is dat eigenlijk?

Hoe ver wil ik gaan?

Hoe eerlijk wil ik zijn?

Durf ik me kwetsbaar op te stellen? Mijn twijfels te delen?

Of ben ik de superheld?

Wat zullen mensen van me vinden?

Wat denk jij? En jij?

(En hier sta ik op het podium van Jan. Te twijfelen of dit wel is wat jullie willen horen. Of dit wel het juiste niveau is, na drie jaar retoriek. Of het niet te kort is. Of dit wel goed genoeg is.) In mijn hoofd gaat het tekeer. Allerlei stemmetjes proberen me te overtuigen.

Maar...

Dit is de plek.

Dit is mijn kans.

Met dank aan Jan.

2) Mijn project over de achterkant van mijn cv

Op een andere plek ben ik de Jan, degene die een podium biedt.

Ik zie het als een kans voor de deelnemers.

Toch?

Nee, om eerlijk te zijn, zag ik het niet gelijk als kans.

Dat kwam later.

Eerst was het mijn project. 365 Linda's over weerstand.

Vorig jaar schreef ik een boek.

Over dromen waarmaken.

En.. over weerstanden, die daarbij horen.

Weerstanden in de buitenwereld: geen geld, iemand die niet meewerkt, een baas die niet luistert, mensen die me niet snappen, die niet begrijpen hoe ik de wereld wil veranderen.

En vooral weerstanden van binnen, in je eigen hoofd, in mijn hoofd.

Wie ben ik om dit te doen?

Kan ik het wel?

Zitten mensen hier wel op te wachten?

Vinden ze me wel aardig?

Ik moet het wel goed doen.

Alles heb ik aan het papier toevertrouwd.

Alles.

Wanneer mensen me vragen of ik wel alles wil delen, kijk ik verbaasd.

Alles hoort erbij.

Vreugde, succes.

Maar ook onzekerheden, twijfels, weerstanden.

En domme dingen. Situaties die ik een volgende keer misschien anders zou aanpakken.

Dat is het leven.

En juist dat wil ik delen. Het leven.

Vanuit het volste vertrouwen dat wanneer ik eerlijk en open ben, dat het meeste oplevert.

3) De kracht van kwetsbaarheid

Jantien is één van de mensen die het boek las. Jantien ken ik via mijn werk. En vooral via sociale media. Daar ontdek ik steeds meer van wat er in haar omgaat.

Ze schreef een blog over mijn boek:

‘Linda beschrijft 15 manieren om weerstand te overwinnen. Dat niet alleen, ze laat ook haar kwetsbare kant zien en alle stemmetjes die haar tegenhouden. Interessant, want ik zie Linda echt als een stoere vrouw die ieder varkentje wel even wast. Goed om te weten dat iedereen negatieve stemmetjes heeft én dat dit niet betekent dat het daardoor onmogelijk is om je ideeën toch uit te voeren.’

Hè, gaat dit over mij? Jantien kent me toch wel een beetje? Toen ik dit las was ik verbaasd. En ook weer niet. Ik weet dat mensen mij tegenwoordig als sterke vrouw zien. Alsof alles lukt.

Maar ik deel ook altijd mijn twijfels. Overal en met iedereen. Ook met Jantien. Hoe kan het dat ze dit nu pas merkt, nu ik het heb opgeschreven in een boek?

En weer realiseer ik me hoe krachtig het is je kwetsbaarheid te laten zien. Mensen die veel onzekerheden delen én stappen zetten om toch door te gaan, worden niet gezien als onzeker. De twijfels en vragen zorgen ervoor dat ze geholpen worden, dat er tips en ideeën volgen, dat er netwerk wordt gedeeld. Of dat ze worden toegejuicht en geprezen om hun moed.

Iedereen heeft onzekerheden. Ik weet het zeker. Zelfs degene met het grootste succes. Of degene die roept dat hij geen weerstanden heeft.

Dat merkte ik ook toen ik wielrenner Maarten Tjallingii belde voor een interview. Maarten heeft 20 jaar topsportervaring. Hij wint twaalf grote wielervedstrijden en staat naast Fabian Cancellara op het podium bij Parijs Roubaix. Een teamplayer, een man met passie die altijd het hogere doel bovenaan heeft staan. Een man met doorzettingsvermogen, een inspirator en een vrijdenker. Een positivist pur sang.

‘Ik heb geen weerstanden.’ was het eerste wat hij tegen me zei. Tijdens het gesprek bleek dat hij echt wel twijfels en onzekerheden heeft, maar deze niet ervaart als weerstand. Hij heeft zichzelf aangeleerd om direct iets te doen met deze gedachten. Hij laat zich er niet door weerhouden. Het geeft hem juist input voor een vervolg. In al zijn stappen volgt Maarten zijn gevoel. “Voel ik weerstand? Dan ga ik het niet doen,” vertelt hij. “Als iets energie kost, moet je het loslaten. Je kunt ergens wel veel energie insteken, maar wanneer het niet goed voelt, dan levert het uiteindelijk niet veel op. Wees je bewust van de keus die je hebt. Elke dag weer.”

Ik hoor het Maarten zeggen. En weer denk ik:

Alles hoort erbij.

Vreugde, succes.

Maar ook onzekerheden, twijfels, weerstanden.
En domme dingen. Situaties die ook Maarten nu heel anders zou aanpakken.
Dat is het leven.
En juist dat wil ik delen. Het leven.
Vanuit het volste vertrouwen dat wanneer ik eerlijk en open ben, dat het meeste oplevert.

4) Zo simpel is het dus om samen kansen te creëren

En dus bied ik een podium.
Aan vrouwen die hun verhaal over twijfels, onzekerheden en weerstanden willen delen.
Niet om te zeuren, maar om te inspireren.
Niet om erin te blijven hangen, maar juist om verder te gaan, om inzicht te verkrijgen.
Om te geloven, dat het ertoe doet. Dat zij ertoe doet.
Dat het erbij hoort in het leven.
Dat het uit maakt hoe je ermee om gaat.
Dat het heel sterk is en stoer om het te delen.

En pas op dat moment ontdek ik dat het écht een kans is.
De eerste verhalen komen online. En de eerste reacties verschijnen.
En ik ben trots. Op deze vrouwen die hun verhaal delen.
Die zich kwetsbaar opstellen en alleen maar positieve reacties krijgen.
Die mij berichtjes sturen dat ze overweldigd zijn. En dankbaar.
Ik zie het verschil tussen het eerste contact met mij: toen nog met een grote onzekerheid. Zal ik het verhaal wel delen. En moet daar echt een foto bij? Mag het niet anoniem?
Maar nee, ik wil juist laten zien dat het erbij hoort. dat het normaal is.
En nu zijn ze dankbaar. Vol trots en verwondering over de reacties. Hoe krachtig is het om je twijfels te delen.

Het geeft mij kippenvel.
Wauw... dat ik alleen door het stellen van een vraag en het bieden van een podium zoiets teweeg kan brengen.
Hun zelfvertrouwen groeit.

5) Dit ben ik: Linda!

En hier sta ik op het podium van Jan. Te twifelen of dit wel is wat jullie willen horen. Of dit wel het juiste niveau is, na drie jaar retoriek. Of het niet te kort is. Of dit wel goed genoeg is.

Maar dit is het verhaal dat ik de wereld wil vertellen.
Ik vertrouw op mijn intuïtie.
Ik luister naar mijn twijfels.
En daar ga ik.

Alles hoort erbij.
Vreugde, succes.
Maar ook onzekerheden, twijfels, weerstanden.
En domme dingen. Situaties die ik wellicht in de toekomst heel anders zal aanpakken.
Dat is het leven.
En juist dat wil ik delen. Het leven.
Vanuit het volste vertrouwen dat wanneer ik eerlijk en open ben, dat het meeste oplevert.